

Sporten beter dan leven vol misdrijven

door Ad Rijken. maandag 11 oktober 2010 | 17:22

Stanley Groeneveld is al een hele tijd ex-crimineel. En de 51-jarige Bosschenaar is ook al een hele tijd niet meer verslaafd. Hij kampt nog wel met een ernstige slaapstoornis. Evenals een tandeloze mond het gevolg van het gevolg van die verslaving. "Ik doe soms geen oog dicht, al ben ik nog zo moe."

En moe was hij de afgelopen jaren vaak genoeg. "Ik heb 130.000 kilometer gefietst, 27.000 kilometer hard gelopen en 4000 kilometer gezwommen. Zonder veel talent, al helemaal niet voor zwemmen."

Stanley Groeneveld: Het einddoel is dat we Alpe d'Huez beklimmen. foto Sandra Peerenboom

Toch vormde sport een belangrijke pijler onder zijn bestaan na de criminaliteit en de verslaving. Groeneveld heeft halve marathons, kwart triatlons en beklimmingen van de Alpe d'Huez op zijn naam staan. Nog steeds sport hij vijftien uur per week, vastberaden, ondanks een haat-liefde-verhouding met duursport. Vastberaden probeert hij ook om het project dat hij heeft ontwikkeld van de grond te krijgen. Sport speelt daarin een cruciale rol.

Groeneveld richt zich op jongeren die, net als hij ooit, ronddraaien in de vicieuze cirkel van drugs, criminaliteit en detentie. Daar zijn meer projecten voor bedacht. Dat weet hij ook wel. "Maar mijn project is specifiek voor jongeren die iets met sport hebben." Groeneveld wil een wielerploeg oprichten, die net als een professionele wielerploeg is samengesteld uit verschillende nationaliteiten. "Met die jongens ga ik een heel strak trainingsprogramma afwerken. Het einddoel is dat ze uitstromen naar werk of een opleiding. Op weg daar naartoe zullen ze hele zware beproevingen moeten doorstaan, onder andere een beklimming van de Alpe d'Huez."

Schaken, poolbiljarten, yoga en wandelen maken ook deel uit van het programma. "Want je moet ook rust creëren. Dat is ook iets wat die jongens niet kunnen."

Wat project 13, zijn geluksgetal, ook bijzonder maakt is volgens Groeneveld dat hij zelf als rolmodel kan dienen. Samen met journalist Max Verhart heeft hij zijn levensverhaal opgetekend. Volgende week dinsdag wordt het boek, getiteld 'Capone en King, van delinquent tot idealist' gepresenteerd in de gevangenis in Vught.

Groeneveld beschrijft daarin hoe hij al op jonge leeftijd spelenderwijs in de criminaliteit belandt. Eerst steelt hij bromfietsen en fietsen, maar al snel pleegt hij aan de lopende band brutale winkeldiefstallen en inbraken bij bedrijven. Als hij zeventien is pleegt hij een gewapende overval.

Met zijn zakken vol bankbiljetten en een pistool achter zijn broekband gaat hij het tweede uur weer gewoon naar school. "Officieel was ik nog scholier, maar daadwerkelijk een crimineeltje, dat zwaar aan de drugs was."

Op zijn veertiende, vijftiende was het wat de drugs betreft begonnen met blowen. Een jaar later komt de heroïne in zijn leven. Steeds meer gaat de jacht op drugs en geld zijn leven bepalen.

Tekenend voor het chaotische leven dat hij toen leidde, is dat hij nog wel weet dat hij tegen diverse veroordelingen is aan gelopen. "Maar of het er nu vier, of vijf waren, ik zou het echt niet weten." Tussen zijn 16de en 22ste zit hij in totaal twee jaar vast. "Maar dat deed me niet zo veel."

Groeneveld fantaseert in die tijd over een overval op Van Gend en Loos op het moment dat daar een geldkoffer wordt opgehaald of afgeleverd. "In mijn fantasie was ik beslist een Al Capone."

De andere naam uit de titel van zijn boek verwijst naar Martin Luther King. "In de bajes zag ik een documentaire over hem. Ik was diep onder de indruk van hoe hij onderdrukking met liefde bleef beantwoorden." Later leest Groeneveld nog Kings boek 'Wandelt in liefde'. Hij put er inspiratie uit voor de rest van zijn leven. "Vooraf het verhaal over de slang en de duif. Je moet het taaie en vasthoudende van de slang combineren met het zachte van de duif."

Van zichzelf wist Groeneveld al heel vroeg dat hij een sterke geest heeft. "Ik ben verschillende keren verraden, maar ik heb zelf nooit gepraat. Zelfs niet al was ik nog zo ziek."

Toch strandden zijn eerste pogingen om af te kicken op een gebrek aan doorzettingsvermogen. Pas als hij zo ver is afgegleden dat hij voortaan de naald in zijn arm zet om de drugs tot zich te nemen, beseft hij dat hij voor de keus staat: dood of leven. "Ik was een grens over gegaan waarvan ik dacht dat ik hem nooit over zou gaan."

Hij kiest dan voor de zwaarste therapie die op dat moment, begin jaren tachtig, beschikbaar is. "Ik koos, net als King, voor de weg van de meeste weerstand. Ik leerde dat je een ijzeren discipline nodig hebt, maar je ook kwetsbaar moet kunnen opstellen. Daar draait het in mijn project ook om." Twee jaar duurt voor hij lichamelijk en geestelijk helemaal clean is.

Groeneveld gaat werken met verslaafden, randgroepjongeren en ex-gedetineerden. "De Stanley Groeneveld die aan alles maling had, was zo'n beetje idealist geworden."

Met dezelfde vastberadenheid als waarmee hij uiteindelijk zijn verslaving heeft overwonnen, is Groeneveld nu al een tijd bezig zijn project te promoten. Waarderende woorden heeft hij er al genoeg voor gekregen, onder andere van oud-wielrenner Gert Jan Theunisse. "Hij heeft zijn medewerking toegezegd, als hij tijd heeft."

Groeneveld zegt te hopen dat jongeren die in een negatieve spiraal zitten uit zijn boek de kracht en inspiratie kunnen putten om zich uit de ellende te vechten. En hij hoopt dat het voor zijn project een doorbraak bewerkstelligt. "Ik heb laatst gelezen dat in Amerika rijke mensen steeds vaker aan goede doelen geven. Wie weet?"

**BRABANTS
DAGBLAD**